

Sygn. akt **V GC 1511/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Maria Szymańska
Protokolant:	Sekretarz sądowy Marta Maresz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. w L.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Spółka z o.o. w L. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lipca 2017 r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 745,45 zł (siedemset czterdzieści pięć złotych czterdzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 1511/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 25 stycznia 2018 r. powód (...) sp. z o.o. w L. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. kwoty 2 500 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lipca 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 504,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty, a nadto obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 4 czerwca 2017 r. w wyniku wypadku uszkodzeniu uległ pojazd marki P. o nr rej. (...). Pozwany – jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej – uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłacił odszkodowanie w kwocie 16 600 zł brutto. Powód, który swoją legitymację procesową wywodzi z umowy cesji z dnia 20 września 2017 r., uzyskał prywatną kalkulację naprawy, ustaloną na kwotę 52 009,68 zł brutto. Zgodnie z przeprowadzoną analizą przedmiotowa szkoda cechuje się mianem szkody całkowitej, przy czym wartość pojazdu w stanie nie uszkodzonym na dzień powstania szkody, przy uwzględnieniu zapisów zawartych w OWU autocasco, wynosiła 29 300 zł brutto, a w stanie uszkodzonym 5 800 zł brutto. Wysokość odszkodowania do wypłaty wynosi zatem 19 100 zł brutto. Powód dochodzi różnicy pomiędzy należnym odszkodowaniem a dotychczas wypłaconym przez pozwanego, a nadto zwrotu kosztów opinii prywatnej w kwocie 504,30 zł.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu w dniu 21 marca 2018r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu (sygn. akt V GNe 433/18).

Pozwany w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, żądając oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany potwierdził, iż w wyniku przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego dotyczącego szkody z tytułu dobrowolnego ubezpieczenia komunikacyjnego AC, powstałej w wyniku zdarzenia wypadkowego z dnia 4 sierpnia 2017 r. wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 16 600 zł brutto, szkoda została rozliczona jako całkowita. W ocenie pozwanego powyższe odszkodowanie w całości wyczerpuje roszczenie z tytułu powstałej szkody. Wartość pojazdu przed i po zdarzeniu została ustalona kompleksowo i prawidłowo, z uwzględnieniem wieku pojazdu i jego stanu, odpowiednio na kwoty 22 500 zł i 5 900 zł brutto. Natomiast kalkulacja sporządzona przez powoda jest w ocenie pozwanego nieprawidłowa, w szczególności wobec dokonania na innym modelu bazowym pojazdu (P. (...)), co w sposób nieuprawniony podniosło wartość bazową. Nadto pozwany zakwestionował legitymację czynną powoda jako niewykazaną oraz prawo do zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy co do zasady i wysokości.

Sąd ustalił, co następuje :

W wyniku zdarzenia wypadkowego z dnia 4 czerwca 2017 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki P. (...) o nr rej. (...), będący własnością H. B..

Poszkodowana w dniu zdarzenia posiadała zawartą z (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia (...) casco, potwierdzoną polisą z dnia 26 sierpnia 2016 r. nr (...), obejmującą m. in. ubezpieczenie wypadkowe (3). Wartość pojazdu na dzień złożenia wniosku ubezpieczeniowego określono na kwotę 25 000 zł, przy zmiennej sumie ubezpieczenia pojazdu, wariant ubezpieczenia kosztorys. Integralną częścią umowy były Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Casco (...) zatwierdzone przez Zarząd (...) w dniu 18 maja 2016 r. Punkt XXIII OWU stanowił, że w przypadku szkody całkowitej i wariantu zmiennej sumy ubezpieczeniowej kwotę odszkodowania stanowi określona w oparciu o katalog (...)Ekspert kwota odpowiadająca wartości ubezpieczonego pojazdu w dniu szkody w stanie sprzed szkody, przy czym jeżeli wartość pojazdu przyjmowanego do ubezpieczenia była podwyższona na wniosek ubezpieczającego, fakt ten jest uwzględniany przy wycenie (ppkt 2). Ustalona kwota odszkodowania jest pomniejszana o wartość pozostałości, określonej w oparciu o katalog (...)Ekspert na dzień ustalania wysokości odszkodowania oraz z uwzględnieniem zaleceń aktualnej Instrukcji Określania Wartości (...) (ppkt 3). Maksymalna kwota odszkodowania nie może być wyższa niż suma ubezpieczenia pojazdu ustalona przy zawarciu umowy ubezpieczenia (ppkt 1).

(okoliczności bezsporne; polisa k. 68-70, OWU k. 71-76)

Poszkodowana zgłosiła pozwanemu ubezpieczycielowi szkodę z dnia 4 czerwca 2017 r., która została zarejestrowana pod numerem (...). Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, kwalifikując szkodę jako całkowitą. Wartość pojazdu – wersja P. (...) Aut. – na dzień powstania szkody ustalono na kwotę 22 500 zł brutto, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 5 900 zł brutto.

W konsekwencji decyzją z dnia 20 czerwca 2017 r. (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. przyznało H. B. odszkodowanie w kwocie 16 600 zł brutto stanowiącą różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed i po szkodzie.

(okoliczności bezsporne, a nadto : decyzja k. 24, arkusz ustalenia wartości pojazdu k. 77-79)

W dniu 20 września 2017 r. H. B. zawarła z (...) sp. z o.o. w L. umowę przelewu wierzytelności nr (...), na mocy której przeniosła na powoda wierzytelność przysługującą wobec (...) Towarzystwo (...) S.A., wynikającą z tytułu szkody rzeczowej w pojeździe marki P. o nr rej. (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 4 czerwca 2017 r., nr szkody (...).

Pismem z tego samego dnia poszkodowana poinformowała (...) Towarzystwo (...) S.A. o przelewie wierzytelności.

(dowód: zawiadomienie k. 6, umowa przelewu wierzytelności k. 103-104, pełnomocnictwo k. 105)

Na zlecenie powoda (...) Biuro – P. B. sporządził w dniu 30 września 2017 r. opinię na okoliczność ustalenia szkody w pojeździe marki P. (...) o nr rej. (...) ustalając, że przedmiotowa szkoda cechuje się mianem szkody całkowitej. Wartość pojazdu – model P. – w stanie nieuszkodzonym na dzień wystąpienia zdarzenia przy uwzględnieniu zapisów zawartych w OWU (...) casco została ustalona na kwotę 29 300 zł brutto, natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 5 800 zł brutto.

(dowód: opinia prywatna k. 28-52)

Krajowe Centrum (...) sp. z o.o. w L. wystawiło na rzecz powoda w dniu 21 listopada 2017 r. fakturę VAT nr (...) tytułem „wykonanie kalkulacji i sporządzenie opinii do szkody całkowitej AC”, „dotyczy kalkulacji do sprawy nr 152548 B. H. (...)” na kwotę 504,30 zł brutto z terminem zapłaty do dnia 28 listopada 2017 r. Na fakturze odnotowano, iż do zapłaty pozostaje pełna kwota 504,30 zł.

(dowód: faktura k. 27)

Pojazd marki P. (...) o nr rej. (...), o nr VIN (...), stanowiący w dniu 4 czerwca 2017 r. własność H. B., został wyprodukowany w 2010 r. i po raz pierwszy zarejestrowany 3 marca 2010 r., zaś w Polsce 18 maja 2012 r. Pojazd jest w wersji P. (...) Aut.

Wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu określona w systemie (...) Ekspert (...) na dzień 4 czerwca 2017 r. wynosiła 22 700 zł brutto, natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 5 200 zł brutto. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosiła 17 500 zł brutto.

(dowód : opinia biegłego sądowego k. 112-128, uzupełniająca opinia biegłego sądowego k. 140-148)

Sąd zważył, co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, a w pozostałym zakresie dowody z dokumentów złożone przez strony postępowania oraz opinie biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej inż. K. U. z dnia 30 stycznia 2019 r. i uzupełniająca z dnia 17 maja 2019 r.

Sąd za wiarygodne uznał dokumenty przedłożone przez strony, bowiem nie budziły one wątpliwości Sądu, a strony nie kwestionowały ich prawdziwości. Zważyć jednak należy, że czym innym jest uznanie prawdziwości danego dokumentu, tj. uznanie, że nie został on podrobiony czy przerobiony, a czym innym jest wyciąganie stosownych wniosków z treści takiego dokumentu.

Złożone przez biegłego sądowego inż. K. U. Sąd opinie ocenił jako rzetelne. Biegły, zgodnie z zakreślonym przedmiotem opinii, dokonał kalkulacji wartości pojazdu w stanie przed i po uszkodzeniu powstałej w efekcie zdarzenia wypadkowego z dnia 4 czerwca 2017 r. załączając stosowne kalkulacje wykonane za pośrednictwem profesjonalnego systemu, zgodnie z OWU (...) casco. Nadto biegły w sposób szczegółowy odniósł się do rozbieżności powstałych zarówno w stosunku do kalkulacji sporządzonej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego jak i prywatnej kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda, dokładnie wyjaśniając przyczyny powstania różnic i błędy powstałe w przyjętych przez strony założeniach kalkulacyjnych, również w kontekście OWU (...) casco.

Strona pozwana nie zakwestionowała opinii biegłego sądowego, natomiast strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 1 kwietnia 2019 r. wniosła zastrzeżenia kwestionując prawidłowość przyjętej przez biegłego sądowego wersji pojazdu do dokonanej wyceny – P. (...), a nie P., jak przyjął powód mając na uwadze ustaloną wersję wyposażenia i kraj pochodzenia.

W konsekwencji dopuszczono dowód z uzupełniającej opinii biegłego sądowego, który w opinii uzupełniającej z dnia 17 maja 2019 r. podtrzymał ustalenia i wnioski pierwotnej opinii z dnia 30 stycznia 2019 r. Biegły sądowy, po dokonaniu

dotychczasowych ustaleń, opisanych w treści opinii, w tym kontakcie z (...) P. w T. oraz centrum (...) we Francji, ponownego rozkodowania nr VIN pojazdu w innym programie, potwierdził, iż przyjęte w opinii podstawowej opcje pojazdu są prawidłowe, wersja wskazywana przez program to wersja P. bez żadnego dodatkowego opisu. Biegły podkreślił i potwierdził, iż w kalkulacji przedłożonej przez powoda przyjęto błędny okres wyposażenia i kompletacji pojazdu – 10.2010-05.2011, tj. pół roku po wyprodukowaniu pojazdu, co jest niedopuszczalne, zaś błąd ten jest logicznie oczywisty. Biegły wyjaśnił także, że „skrótów w opisach wersji typu : aut, 110 służą tylko i wyłącznie do ułatwienia wyboru właściwej wersji. Nie ma znaczenia fakt sprowadzenia pojazdu z obcego rynku.” Biegły potwierdził, iż w programie (...) Ekspert (...) wyceniany pojazd odpowiada wersji P. (...) aut, a program po wyborze wersji pojazdu i okresu kompletacji automatycznie dobiera wyposażenie standardowe i opcjonalne wyposażenie dodatkowe. Biegły w funkcji posiadanej bazy informacji o pojeździe oraz możliwości systemowych, ustalił wartość rynkową pojazdu w dniu szkody oraz po szkodzie. Biegły zwrócił nadto uwagę, iż pismo powoda zawiera dalsze błędy merytoryczne albowiem moduł (...) służy do wyszukiwania części alternatywnych do napraw i nie posiada funkcji rozkodowania nr VIN, jak wskazano w przedmiotowym piśmie. Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do uzupełniającej opinii biegłego sądowego, której profesjonalizm i miarodajność na potrzeby postępowania nie budziły żadnych zastrzeżeń ze strony Sądu.

Okoliczności w niniejszej sprawie były w zasadzie bezsporne. Pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia ani swojej odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia AC. Uznał zasadność roszczenia odszkodowawczego poszkodowanej scedowanego na powoda – w części, tj. wypłacając z tego tytułu kwoty 16 600 zł brutto. Poza sporem pozostawał również sposób rozliczenia szkody jako całkowitej. Przedmiot sporu sprowadzał się natomiast do prawidłowości przyjętych wartości pojazdu w stanie przed i po szkodzie i sposobu ich ustalenia w kontekście wersji pojazdu, a w konsekwencji wysokości należnego odszkodowania. Pozwany zakwestionował również legitymację czynną strony powodowej jako niewykazaną, a nadto żądanie zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy.

Odnosząc się do kwestii legitymacji czynnej powoda w niniejszej sprawie w ocenie Sądu nie budziła ona wątpliwości w świetle przedłożonej w toku postępowania umowy przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 20 września 2017 r. W ocenie Sądu, również treść przedmiotowej umowy nie budzi wątpliwości; umowa przelewu wierzytelności była skuteczna w rozumieniu art. 509 k.c. Podkreślić należało również, iż pozwany został pismem z tego samego dnia, tj. 20 września 2017 r., poinformowany o zmianie wierzyciela. Pozwany notabene nie podnosił, iż nie miał wiedzy o przedmiotowej umowie ani nie kwestionował jej treści w kontekście skutecznego nabycia praw przez powoda, a jedynie podniósł zarzut niezłożenia dokumentu cesji na początkowym etapie postępowania, który to zarzut stracił oparcie w późniejszym toku postępowania.

Przechodząc natomiast do meritum sprawy w pierwszej kolejności wskazać należało, iż przez umowę ubezpieczenia (dot. Autocasco) ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 1 i § 2 k.c.). Suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, jeżeli nie umówiono się inaczej (art. 824. § 1. k.c.).

W przypadku zakwalifikowania szkody jako całkowitej przyjmuje się, co znalazło odzwierciedlenie również w postanowieniach OWU (...) casco, stanowiących integralną część umowy zawartej przez poszkodowaną H. B. z pozwanym, iż wysokość odszkodowania jest równa różnicy wartości pojazdu na dzień powstania szkody i wartości pojazdu w stanie uszkodzonym (pozostałości), przy czym precyzowano, iż powyższe ustalenia należy dokonać w oparciu o katalog (...)Ekspert.

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego ustalił powyższą różnicę na kwotę 16 600 zł brutto, która bezspornie została wypłacona poszkodowanej. Pozwany dokonał kalkulacji przy przyjęciu, iż uszkodzony pojazd był w wersji P., co było prawidłowe, jednakże – jak trafnie i szczegółowo wskazał biegły sądowy w opinii z dnia 30 stycznia 2019 r. – dokonał zaniżenia wartości materiałów lakierniczych, przyjął do naprawy części alternatywne zamiast wyłączenie

oryginalnych zgodnie z zasadami kalkulacji maksymalnego kosztu naprawy oraz dokonał zniżenia wartości części alternatywnych zamiast wyłączenie oryginalnych. Powyższe wpłynęło na nieuzasadnione obniżenie wartości pojazdu w stanie na dzień powstania szkody na kwotę 22 500 zł brutto, zaś w stanie uszkodzonym 5 900 zł brutto, a w konsekwencji doprowadziło do ustalenia i wypłaty odszkodowania w zniżonej wysokości 16 600 zł, podczas gdy prawidłowo ustaloną wartością pojazdu w stanie na dzień powstania szkody jest kwota 22 700 zł brutto, a pozostałości 5 200 zł brutto – różnica 17 500 zł brutto.

Reasumując roszczenie powoda należało uznać za zasadne, jednakże nie w pełnym żądanym zakresie. Jak powyżej szeroko omówiono w wyniku przyjętej w prywatnie sporządzonej kalkulacji nieprawidłowej wersji pojazdu P. zamiast P. (...), a nadto dalszych nieprawidłowości, doszło do ustania nieprawidłowej wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym w kwocie aż 29 300 zł brutto. Biegły sądowy w opinii z dnia 30 stycznia 2019 r. oraz uzupełniającej opinii z dnia 17 maja 2019 r. szczegółowo odniósł się do błędnych założeń przyjętych w sporządzonej kalkulacji, które w sposób oczywisty i czytelny podważały jej prawidłowość. Żądanie powoda było zatem uzasadnione, jednakże w zakresie zgodnym w uznaną za miarodajną opinią biegłego sądowej, tj. do kwoty 900 zł stanowiącą różnicę pomiędzy należnym odszkodowaniem, tj. kwotą 17 500 zł brutto, a dotychczas wypłaconym z tego tytułu w kwocie 16 600 zł brutto.

Żądanie powoda w pozostałym zakresie było niezasadne, co dotyczyło również żądania pokrycia kosztów prywatnej opinii. Na zlecenie powoda sporządzona została prywatna opinia na okoliczność ustalenia wysokości szkody w pojeździe marki P. (...) o nr rej. (...), za którą Krajowe Centrum (...) sp. z o.o. wystawiło fakturę VAT na kwotę 504,30 zł brutto z terminem zapłaty do 28 listopada 2017 r. Pozwany zakwestionował powyższe żądanie podnosząc, że stosownie do postanowień OWU AC obowiązującej strony niniejszego procesu, odszkodowanie zostało określone wyłącznie jako koszt naprawy pojazdu bądź różnica w wartości pojazdu przed i po szkodzie; postanowienia OWU AC nie wskazują na zwrot kosztów opinii prywatnej, zatem koszt ten wychodzi poza zakres zawartej umowy ubezpieczenia AC. Z powyższym stanowiskiem należało się zgodzić. Cesja w świetle art. 509 k.c. obejmuje wierzytelność czyli ogół uprawnień strony stosunku zobowiązaniowego (wierzyciela), polegających na możliwości żądania od dłużnika spełnienia świadczenia, które jako prawo podmiotowe o charakterze majątkowym, może być przedmiotem obrotu. Wierzyciel nie może zatem objąć umową cesji praw których zgodnie z łączącą go z dłużnikiem umową nie posiada i w przyszłości posiadać nie będzie (wierzytelność przyszła). Powołane postanowienia OWU (...) casco w sposób precyzyjny i zamknięty wskazują zakres odszkodowania wypadkowego w przypadku szkody całkowitej, w której nie mieszczą się inne uprawnienia niż związane z utratą wartości pojazdu będącego przedmiotem ubezpieczenia. Ponadto, co również nie pozostaje bez znaczenia, prywatna opinia nie została sporządzona na zlecenie poszkodowanej, a powoda, już po zawarciu umowy cesji z dnia 20 września 2017 r. Po trzecie wreszcie, z załączonych dokumentów nie wynika, iż powód rzeczywiście poniósł koszt związany z wykonaniem opinii prywatnej. Jak wynika z faktury VAT nr (...) kwota 504,30 zł brutto nie została zapłacona na dzień jej wystawienia (21 listopada 2017 r.), termin płatności wyznaczono na dzień 28 listopada 2017 r. Powód nie złożył żadnego dokumentu wykazującego uiszczenie żądanej kwoty.

Reasumując powyższe rozważania faktyczne i prawne Sąd uznał roszczenie powoda za częściowo zasadne i stosownie do treści art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 § 1 k.c., Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku, zasądzając od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w L. kwotę 900 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. Z uwagi na fakt, iż roszczenie powoda jest roszczeniem pieniężnym, zgodnie z art. 481. § 1 k.c., jako wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, dlatego też orzeczono obowiązek zapłaty odsetek od dnia 3 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. Powyższa data nie była kwestionowana przez pozwanego. Natomiast w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w II punkcie wyroku.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu oraz regułą stosunkowego rozdzielenia kosztów w przypadku częściowego uwzględnienia roszczeń stron. Koszty strony powodowej obejmowały: wynagrodzenie pełnomocnika – 900 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, opłatę od pozwu – 151 zł i wynagrodzenie biegłego sądowego wpłacone z zaliczki powoda – 577,67 zł i 478,07 zł, tj. łącznie 2 123,74 zł. Z kolei pozwany poniósł koszty w łącznej wysokości 1 972,76 zł, w tym wynagrodzenie pełnomocnika – 900 zł, opłata skarbową – 17 zł i wynagrodzenie biegłego sądowego wpłacone z zaliczki pozwanego – 577,68 zł i 478,08 zł. Powód wygrał sprawę w 29,96 %, zaś pozwany w 70,04 %. Po wzajemnym rozliczeniu kosztów, w oparciu o procentowy udział w wygraniu sprawy, należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 745,45 zł, o czym orzeczono jak w punkcie III sentencji wyroku.